

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Aliqui à Deipara clementer puniti, seu alia ratione admoniti resipiscunt
sectione 5. nu. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Consalvus, cum eam esse diuinam linguam dixisset, quam nemo nosset nisi, qui sacrosanctis eius Regiæ filij legibus pareret, quippe qui Deus esset, totiusque humani generis redemptor; Rex se Christianum fieri velle ostendit: postque Christianis præceptis, atque rudimentis institutus quinto circiter, & vigesimo post Consalvæ Adventum die Rex, & Regina mater solemnè pompa sunt baptizati cum Regni proceribus trecentis, & licet postea Rex à quatuor Mahometanis viris callidis, Reque gratiosis seductus Consalvum summis votis mortem Christi causa optantem interficiendum curarit die 15. Martij anni 1567. tamen à Lusitanis admonitus culpam in suos coniecit, magnumque perpetrati facinoris dolorem ostendit, & à quatuor illis Consalvatis duos confestim interfecit; nam reliqui duorum odorati maturè diffugerant. Cæterum ad incepta promouenda, alij deinde à Societate illuc submissi sunt, quorum laboribus res Christiana strenuè est procurata, eius Ecclesiæ fundamentis tam innocenti, castoque sanguine positis. hæc ex litteris Indicis nostrorum apud Maffeyum libro 2. selectarum Epistoliarum, & ex Ribadeneira libro 2. vite P. Laynez capite 11. & ex Nicolao Godigno in vita eiusdem Consalvi, de quo vberius capite 35. vbi eius in Deiparam pietatem commemorabimus.

*Maffeyus.
Ribadeneira
Nicolaus
Godignus.*

ALIQVI A DEIPARÀ CLEMENTER

puniti, seu alia ratione admoniti respiciunt. Sect. 5.

*Rusticus
pietatem
erga Dei-
parà sper-
nentis cor-
ripitur.*

Rusticus quidam anno 1505. tres mulieres ad B. Virginem in Dittelbach (eius supra meminimus) pietatis, ergo tantæ veluti fatuas, & leues, quæ hanc peregrinationem suscepissent cum cachinno irridens, mox diuina ultione percussus, vt hos clamare cepit iam iuribus simul, & mente destitutus, & à semetipso deficiens sicut homo ratione priuatus: qui diuinam sentiens ultionem nudus capite, & pedibus vt erat in vineo laborans, sola camisia indutus ad templum illud Beatæ Virg. post dictas mulieres currere cepit, & prior peruenit, qui flexis genibus, vt potuit orans à Domina nostra temeritatis suæ veniam petijt, & cum restitutione sensuum impetrauit. hæc Tritemius lib. 2. de miraculis Deiparæ in Dittelbach miraculo primo.

Tritemius

Circa annum Domini 1594. Peregrinus quidam omnibus sceleribus cooperitus & profligatæ vitæ apprime tenax, Lauretum venerat: Huic sacræ Cellæ limen intrare auso repente in ipso aditu umbra quædam honoranda specie se obiecit, quæ audacem hominem repulit ingenti patore percussum. Ergo scelerum conscientia ictus confessarium adit: Cæterum ad recolenda tot annis patrata facinora multò opus erat tempore, magnoque sensu doloris, Ipse autem minime meditatus, ac paratus ad sacram confessionem accesserat, proinde à confessario monetur, vt in sacra Cella Dei, Deiparæque ope enixius implorata in antea vitæ peccata inquirat sedulo; tum demum paratior redeat ad confitendum: eum itaque sacram Cellam repetentem eadem illa species oblata ingressu prohibuit. Tum vterque ingens illi dolor inustus, se vt conscietatum contaminatumque à Deiparæ conspectu bis abiectum esse exemplo magno flagitiorum dolore diuinitus concepto, conscientia impensius excussa fletus redit ad sacerdotem expiato tandem animo ad Virginis adem verendum accedit: mirabile dictu, aditus, qui antea facinoroso clausus fuerat, eidem pœnitenti patuit. hæc Turcellin. libro quinto c. 27.

Nec illud silentio prætereundum Deiparam ex cella Lauretana lapidem, vel laterem subtrahi nulla ratione permittere: eius rei riores, quamuis in hoc pietatem prædant, haud inultos euadere, vt ex his quoque intelligas tonitrua, ex hoc diuino throno proficisci.

Anno 1558. Italus quidam nobilis exiguum lapidem retulit Lauretum, quem multis ante annis ex æde Lauretana subtrahit domi suæ omni honore, cultuque asseruebat. verum à Deo obritate filiorum, & amissione fortunarum omnium flagellatur. Ad hæc pertinaci magis, quam pernicioso morbo vekari cepit, cum igitur formidaret, aliquo suo scelere, quod tamen non agnoscebat id sibi accidere, Lauretanæ Virginis, cui mirè erat addictus auxilium pariter, & consilium implorat, nec mora Deiparæ monitu discit, lapidem ex æde Lauretana sublatum, malorum, quæ patiebatur esse causam, ideoque restituendum. Tum ille obortis lacrymis audaciæ veniam precatur, desiderauitque ipsemet lapidem referre atque impetrauit, expleto depulso morbo alacer Lauretum

*Quidam
qui à Lau-
retana ad
lapidem
subtraxit
pau à Deo
ripuit.*

tum pergit saxum restituit, vota persoluit. Tur-

sel. libro 2. c. 20.

Simile accidit cuidam foemina ex agro Piceno, quæ ut sterilitatem depelleret, lapidem ex Lauretana æde accepit, & cum Febri illud domum retulit, nec prius ea discessit, quàm lapidem reddidit ablaturæ. Non ab simile senserunt mercatores Illyrici, qui saxum ex Deiparæ cella subreptum clam in onerariam abdiderant: sed coorta graui tempesta vasorum, & mercium iacturam facere coegit, nec ante cessauit, quàm stentes veniam à Deo orarent, & redeuntes lapidem Virgini restituerunt. Nonnulli quoque peregrinorum, qui calcis, & lapidis aliquid abstraxerunt morbo correpti, ablata restituere sunt coacti. hæc Turcellinus libr. 3. c. 30.

32. Illud verò toto Christiano orbe est celeberrimum; Ioannes Sozias Cosymbriensis Episcopus, doctrina, ac pietate clarus Anno 1561. ad Tridentinam Concilium profectus

venit Lauretum: cumque magno desiderio teneretur, ædiculam Lauretanæ similem in suo

Episcopatu condendi diplomate Pontificio,

lapidem per Franciscum Stellam Aretinum,

Sacerdotem ex sua familia ex sacra æde acci-

piendum, & ad se Tridenti transferendum cur-

rat; Stella verò multas in eo itinere difficultates

multa vitæ discrimina in singula penè momen-

ta adiuit: Nam magnis semper imbribus est

vexatus; viarum lacunæ, ac voragine passim

obstabant, torrentes obij exitum minabantur;

equus quo vehabatur, identidem contue-

bat, qui subinde mutari, omnes infuiles redde-

bantur, ipse cadeus lacunis hauriebatur: tan-

dem inaususto itinere Tridentum peruenit, sac-

rum lapidem Episcopo tradit, qui eam argen-

tea theca inclusum transmittere parabat in

Lusitaniam, eum repente ardentissima corripitur

febris, accedebat acerbissimus inguinum

dolor, qui nullam sinebat eum ea pete quietis

partem. medici adhibiti omnibus frustra tenta-

tatis negant causam morbi humanam videri:

ita desperata ejus valetudine discesserunt, E-

piscopus in se ipsum intensius inquirens, Lau-

retana lapidis religione animum stimulante à

Lauretana Virgine, si eam sortè violata ejus

domo laesisset veniam exposcit, mox tacitam

velat missam è Coelo vocem sibi audire visus

jubentis ademptum saxum reddere; sed ille

veritus, ne id ægræ mentis vanum esset iudi-

cium, animi, consilijque incertus hærebat:

per hæc hebdomadæ aliquot absumptæ. Pri-

mores item sacrarum Virginum Tridenti in

quodbus cœnobij. p. 2. Episcopi salute biduo

impensius orantium Stellæ, qui Domini iusta

eum illis commendarat, unico responso adiu-

cunt: Si Episcopus saluus esse velit saxum

Lauretana Virgini reddat, quod cum occultum

esset, Stella diuino indicio illis enunciatum

existimauit. Hoc cognito Episcopus lacrymis

manantibus veniam à Deipara enixè petit,

ex templo Stellam Lauretum referre, saxum

illum iubet. Vix Urbis porta excesserat equos

cum Episcopus melius habere cœpit. Stella

verò mutatis subinde equis non magis diffi-

li, impeditoque antea, quam postea facili, ex-

peditoque itinere, mira celeritate Tridento

Anconam non toto quæ triduo pervolauit,

quo verò propius is Lauretum accedebat, hoc

melius habebat Episcopus, ut eodem tempo-

re, & Virgini lapis, & Episcopo salus reddere-

tur. Sella Lauretano Præsidi rem omnem

enarrat, lapidem argentea theca inclusum

cum Episcopi litteris tradit, qui ornatissimo

ferculo quanta maxima pompa à Præside, Ca-

nonicis, & Sacerdotibus circumlatus prose-

quentibus amplius duobus hominum milli-

bus in suum reponitur locum ferri retinaculo

addito, res per Picenum. Italianæque vulgata

loci religionem cultumque plurimum auxit,

ut intra unum mensem supra quinquaginta

aduenarum millia Lauretum studio videndi

osculandique sacri lapidis ad eam fama celebrati

confluxerit. hæc Turcell. lib. 4. c. 4.

Multorum quoque aliorum exempla nar-

rantur, qui lapidum calcisue particulas ex sa-

cro sancta domo pietatis prætextu auferentes,

diuinitus penas dederunt, quoad malis do-

cti ablata reddiderunt, de quibus uberius

Turcellinus lib. 5. c. 9. nobis hæc retulisse

sufficiat.

33. Adolescentis quidam ex Casario libro 7.

Bono Ci-

mitaculorum c. 42. quatuordecim annos na-

tus, erga Cisterciensem Ordinem valde affectus

falsis quorundam sermonibus, qui eos auaritiæ

accusabant, ad eum in illos est concitatus, ut eis

detraheret, nec æquis oculis quemquam eo-

rum aspiceret. Nocte quadam (inquit Cæ-

sarius) in somnis ante Imaginem Dei Ge-

nitricis sibi stare videbatur, quem cum illa se-

verius intueretur, & puer tremere, faciem ab

eo avertit, sic dicens: Male puer optimis amici-

miis, quos habeo in toto mundo, maledicis, & de-

III 3

Alia simili
exempla
ex Turcell.

Casarius.
Bono Ci-
sterciensis
nomini de
traitor à
B. Virgine
corripitur.

trahit: quod ille probe intelligens, & ex terrore vigilans, cepit iterum Ordinem illum dili-

Quidam monialis à Virgine acrius reprehensa.

Secu. Virgo quædam sanctimonialis ab improbo quodam viro ad flagitium persuasa, ad illud perpetrandum cœnobij januis, per quas prodire tentavit, Christi à Cruce pendenti imaginem, qua egredi prohibebatur conspexit: hoc autem illi beneficium Dominus fecisse videtur, quod singulis diebus quædam Dominicæ Passionis precationem recitare consueffet. Quare ad cor rediens, tremens (inquit Cæsarius libro 7. miraculorum cap. 34.)

Cæsarius.

coram Imagine Deiparæ prostrata sui peccati veniam postulabat, à qua cum imago faciem verteret, & illa obnixius supplicatura propius accederet imago maxillam ejus manu percussit, dicens: *Quo via ire facta? vade in dormitorium tuum*: Tam fortis fuit alapa, ut in terram corruens sic jaceret usque ad tempus matutinale, quando à Sororibus animi deliquio consternata inventa est, collecto tandem Spiritu, hæc omnia alijs monialibus ad Dei honorem narrauit, seque ab ea tentatione omnino liberam sensit. hæc Cæsarius.

Quidam à Virgine priuatus benedictione

Quædam ex Ordine Prædicatorum lectulo indecenter decubentem cum inter dormiendum enudatus esset, Virgo beatissima aspersio nis, & benedictionis gratia, qua alios dignata erat, vidente S. Dominico expertem fecit: narrauit S. Antoninus 3. parte hist. tit. 2. c. 3. initio, & habetur lib. 2. vitæ S. Dominici c. 13.

S. Anton. Lib. vita S. Dominici cæsarij 7. miraculorum c. 14. de quodam monacho, simile exemplum

Simile est illud, quod narrauit Cæsarius libro 7. miraculorum c. 14. de quodam monacho, qui cum nocte quædam dormire non posset, & precibus insisteret. Contemplatus est, inquit, in dormitorio sceminam miri decoris, quæ dum dormientium lectos circuiret, singulis benedixit, uno tantum monacho neglecto, quem non respicere curauit cui manum cum hoc intimatum esset, confessus est, quod eadem nocte inordinatè jacuisset, nescio utrum cingulum deposuerit, vel caligas demiserit siue tunicam denudauerit. hæc Cæsarius.

Quidam moriturus monitur cum spe timore obispectare, ita Thomas Cantipratenfis libro 2. hære. Tho. apum capite 50. Consip.

34 Quidam Canonicus Regularis in mortis agone præsumptuosè, & præproperè exultans, à Virgine corripitur, & admonetur potius cum timore obispectare, ita Thomas Cantipratenfis libro 2. hære. Tho. apum capite 50.

Quædam scemina magnæ sanctitatis in

Longobardia, teste S. Antonino 3. part. hist. vit. 2. cap. 3. §. 2. quodammodo dicitur Juuenes ex Ordine Prædicatorum illac pertransientes despexisset, quasi in hoc sæculo nequaquam continentiam discurrendo seruare possent, à sanctissima Virgine turbata facie est reprehensa, eique eosdem Juuenes pro salute animarum per mundum discurrentes cum magna fratrum turba sub sua clamyde, quasi sub tanta custodia tutos ostendit: ex quibus mulier compuncta fratris ordinis, quibus ista narrauit ex intimis in posterum dilexit. hoc idem refert Auctor vitæ S. Dominici libro 6. cap. 6. apud Surium, tom. 4.

S. Catharina Senensis Virgo incomparabilis, cœlestium visionum copia excellens, Deiparæ studiosissima, ut cap. 35. diximus, cum semel diuinæ cuidam visioni intenta, eam socio sui confessarij narraret, sub ipsa narratione transeunte ejus germano fratre, oculos paulisper convertit, ut quis esset aspiceret, celerim se referens ad cœlestem visionem, quare propter tantillam à diuinis distractionem durissimè à sanctissima Dei genitrice, & ab Apostolo Paulo est reprehensa, ita ut mox in acerbissimum fletum prorumpens, nihil ultra locuta fuerit. hæc ex ejus vita ab ejus confessario Raymundo, postea Ordinis Prædicatorum Generali Magistro conscripta.

35 Et ne domestica exempla nostræ Societatis Iesu, negligere videamur P. Horatius Turfellinus in vita Beati Francisci Xaverij Societatis Iesu libro 3. cap. 7. de Ioanne Duro, Socio, & Comite B. Xaverij scribit in hunc modum.

Joannes Durus Francisci Xaverij commo ditati seruiendum, ratus illo insciente nummorum aliquid à Lusitanis acceperat elemosynæ nomine; quare à Xaverio in pœnam in proximam Insulam ad breue tempus amendatur. Durus cum ibi in æde sacra moraretur Deiparentem (inocentum vigilans, an somnians) & ad aram maximam in pulvino sedentem conspiciat, apud eam puer Iesus erat, qui dum veceundantem ad matrem suam pellicere conabatur. Illa primò insensæ similis eum auersari, ac repellere, deinde pacem ac veniam suppliciter orantem admittere, ad ultimum certis de vitijs admonitum dimittens simul cum puero Iesu sublimis abiit: quam visionem cum Durus Xaverio etiam interrogatus minime patefaceret. Xaver. ultro singula eidem

Surius.

S. Catharina Senensis

Raymundo.

Vita S. Catharina Senensis.

Joan. Durus de societate Iesu

eidem exposuit, quod ipsemet Durus post obitum B. Xaverij iuratus enarrauit. hæc Turcellinus.

*Ingrati a-
Deipara
iunior*

Nec verò quisquam sibi blandiatur, quod à Deipara ingentibus beneficijs fuerit aliquando donatus, nisi etiam his beneficijs respondeat, & ad meliorem frugem se recipiat, in eaque perseverare studeat: caueamus verò, ne Deiparæ admonitiones, vel increpationes sorda Aures accipiamus; sed ex ijs proficere, & vitia nostra, atque defectus emendare curemus, ne si obstinato animo in sceleribus sordescamus, diuinam in nos iram meritò prouocemus. In huius rei confirmationem subijciam exemplum in Germania apud grauissimos Auctores testatissimum.

V DONIS IN SCELERIBVS OBSTINATI MISERABILIS INTERITUS.

*Vdo Magd-
deburgense
Episcopus
Ingrati-
dus erga
Deiparam
aliorumq;
sceleru pos-
nas exol-
uit.*

36. **V**DO apud Magd. burgum Parthenopolim etiam dictum in Saxonia inertis ingenij, & ad litteras parum idoneus dum in Ecclesia maiori S. Martii, eiusque socijs dicata prostratus, Deiparæ clementiam, & S. Mauricij patrocinium ad ingenij acumen obtinendum implorat aliquantulum obdormiuit, cui Deipara apparet: Non solum scien-
tiam, inquit, munus tibi tribuo: sed etiam post huius Episcopi mortem Ecclesiam Principis mei Mauricij sua fidelitati commendo: quam si bene rexeris, primum grande consequeris, sed autem malè in anima, & corpore morieris. Ille eu gilans in omni scientia peritissimus apparuit, & post biennium in defuncti Archiepiscopi locum eunctorum suffragio delectus, aliquantulum diu bene vixit; post aliquod verò tempus in omne scelus prorupit; nam facultates Ecclesie dilapidabat, mulieres etiam Deo sacratas violabat: cumque multis annis malè vixisset, & quadam nocte cum Abbatisa quadam cubaret, vox ad eum huiusmodi facta est: *Cessa de ludo: quia lussisti satis Vdo*, quam ille contempsit: sed eam sequenti, & tertia nocte cum ingenti fragore eadem vox intonauisset, aliquantulum ingemuit: verum minime respicit. quare post tres menses quidam Canonicus Fredericus nomine nocte orans pro Ecclesia præsertim Magdeburgensi, vidit Christum in Ecclesia in aure Cathedra sedentem, & iuxta eum Virginem gloriosam in alia item Cathedra aurea confidentem, Sanctorum multitudinem stipatos; cumque S. Mauricus de

Vdone conuictus esset, Christo iubente à latere Abbatisæ abstractus, eoque adductus est quem sanctus Mauritius sæuè intuens, hæc ad Christum: *Domine, inquit, ecce iste Vdo non Episcopus, sed lupus, non pastor, sed raptor, maculator, & denicator est Domini gregis: Adicirque Deiparam ei scientiam tribuisse, & Ecclesiam Magdeburgensem commendasse: quid etiam eum tertio monitum vitam suam nequam emendasse. At verò Christus eum decollari præcepit: quare ab Angelo capite truncatus in eodem templo malè periit, sed ante decollationem multis pugnis eollum Vdonis validè percussit, & post quemlibet pulsura, hostia polluta per os Episcopi in calicem ab alio paratum decidebat: quas omnes Cœli Regine reuerenter accipiens diligentissimè lauit, & super altate cum calice ponens recessit. mane autem facto calicem cum hostijs in altari, & caput Vdonis abscissum, ac truncum corpus quod in suo sanguine iacebat, inueniunt: pavimentum verò marmoreum, atque candidum sanguine aded est infectum, vt ei connaturalis videatur. In eo autem loco, vbi est decollatus, noui Episcopi ad Orationem prosternuntur, vt exemplo Vdonis sibi cauere discant. Canonicus verò, Fredericus, qui hæc omnia non in somnis, sed apertis oculis viderat, ea cunctis narrauit. Hanc historiam scribit Naucleus generatione 34. & Tritemius in Chronico Hilsurgensis monasterij, contigit mors Vdonis Anno 985. Othone III. Imperante & Canisius libro 5. cap. 20. eius meminit, & fusè describitur in Spec. exemplorum distinct. 9. numero. 175.*

Cæsius libro 7. miraculorum c. 41. rem quandam non aded terribilem, aliquantulum tamen similem suo tempore gestam narrat. Cum defuncto Brunone Colonien-
si Præsule, de successore deligendo ageretur, Hermanno Decano Bonnen-
si, qui impensius Deum eiusque Genitricem precabatur vt aliquis dignus illi Ecclesie præficeretur, Deipara per visum obiecta. librum porrexit, aureis litteris inscriptum, in quo nihil aliud, nisi Angelica saluatio *Aus Maria, gratia plena continebatur*, (per librum autem Episcopatus intelligebatur) eique iussit hunc librum Theodonicum sanctorum Apostolorum Præposito deferre adiciens, quod si in Episcopatu non se bene habuerit, sicut per me illum adeptus est. Ita per me illo præficeretur.

*Naucleus
Tritemius
Canisius.*

Spec. ex. 175.

*Cæsius
Theodonicus
Episcopus
Deipara mon-
natur. Episcopus
Deipara mon-
natur. Episcopus
Deipara mon-
natur.*